

OBWINOWANIE (2) *sb n*

Oba o oraz a jasne; tekst nie oznacza -é.

sg N obwinowani(e) (1). ◇ G obwinowania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zarzucenie komuś popełnienia czynu nagannego, oskarżenie, stan oskarżenia; crimen PolAnt; reatus
Mqcz (2) : Reatus, Przewinienie/ dopułzczenie winy/ winá/ obwinowanie/ to yełt łtan tych którzy
łq obwinowani. Mqcz 348a.

*Zwrot: »uczynić wolnym od obwinowania« (1): Menelaufá ktory był powodem wŕzytkiej złołci/
[Ptolomeusz] vczynił wolnym od obwinowania [Et ipsum quidem universae malitiae reum Menelaum
absolvit criminibus] BibRadz 2.Mach 4/47.*

Synonimy: obżałowanie, oskarżenie, żałoba.

*Cf **OBWINOWAĆ***